

595, 706492

E 61

Ins.

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

Deel 20

1 mei 1960

No 5

Adres der Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD: F. C. J. Fischer: In memoriam Dr. W. Beijerinck (p. 81). — J. T. Wiebes: De Wolfspinnen van Meijndel (Araneae, Lycosidae en Pisauridae) (p. 83). — F. G. A. M. Smit: A checklist of insect-stamps (p. 90). — Literatuur (p. 82: D. J. Kuenen; p. 89: G. L. van Eyndhoven; p. 100: G. Kruseman). Korte mededelingen (p. 100: W. P. Mantel, B. J. Lempke).

In memoriam Dr. W. Beijerinck

door

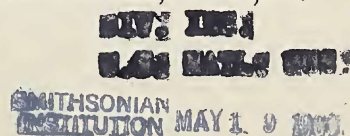
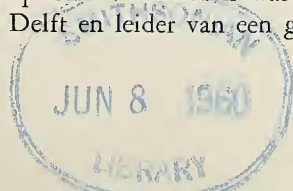
F. C. J. FISCHER

Op 8 februari overleed ons lid DR. W. BEYERINCK in de ouderdom van 68 jaar. Zijn werkzaamheden lagen wel in hoofdzaak op botanisch terrein, maar toch had ook de entomologie zijn belangstelling en zelden heb ik een bioloog leren kennen, die zo enthousiast kon zijn bij een aardige waarneming of een interessante vondst als hij. Verschillende publikaties over insecten van diverse orden verschenen van zijn hand en door één dezer over een Schietmot van de Drentse heideplassen, verschenen in *De Levende Natuur* van 1934, kwam ik met hem in correspondentie en later in persoonlijk contact.

Vele malen ben ik daarna de gast geweest van deze grote natuurminnaar en zijn gastvrije echtgenote in het Biologisch Station te Wijster en na zijn pensionering in 1956 heb ik nog eenmaal gelegenheid gehad hem in het nieuwe, door hem gebouwde huis tegenover het Station te bezoeken.

De grote hoeveelheid zeldzame plantensoorten, die hij in de tuin bijeen had weten te brengen, maakten een verblijf daar voor iedere natuurliefhebber tot een genot, maar het zijn vooral de gesprekken met BEYERINCK na afloop van de dagtaak, die bij mij een onuitwisbare indruk hebben achtergelaten. Zijn liefde voor het oorspronkelijke Drentse landschap, waarvan hij alle hoeken en gaatjes kende, kwam in al zijn woorden naar voren en de industrialisatie van dat gebied was hem een gruwel.

Hij werd in Utrecht geboren en na een kort verblijf in Indonesië, later in Freiburg-Br., kwam hij naar Den Haag, waar hij de H.B.S. bezocht. Hij studeerde van 1912 tot 1916 te Wageningen en promoveerde in 1927 cum laude op het proefschrift „Over verspreiding en periodiciteit van de Zoetwaterwieren in de Drentse heideplassen”. Inmiddels was hij assistent geweest voor microbiologie aan de T.H. te Delft en leider van een gemengd landbouwbedrijf te Wijster.

De oprichting van het Biologisch Station te Wijster geschiedde in 1927, kort na zijn benoeming tot assistent aan het laboratorium voor plantenfysiologie. Bijna 30 jaar is hij de bezielende leider van dat instituut geweest, de laatste drie jaar als wetenschappelijk hoofdamtenaar, nadat het Station onderdeel geworden was van de Landbouwhogeschool te Wageningen. Velerlei belangrijke onderzoekingen zijn daar in die tijd verricht. Ik noem slechts zijn studie over subfossiele plantenresten in de terpen van Friesland en Groningen (1929—1931, 3 dln.), *Sphagnum* en *Sphagnetum* (1934), de monografie over *Calluna* (1940), de Zadenatlas (1947) en zijn hazelaar- en bramenstudies (1950, resp. 1956).

Hij bezocht onze vergaderingen slechts zelden, vooral omdat die meestal ver van zijn woonplaats gehouden worden, zodat contact met andere entomologen alleen dan plaats vond, wanneer ze bij hem op bezoek kwamen. Dan konden ze echter zeker zijn van een deskundige voorlichting op het gebied van te bezoeken terreinen en ook oriëntatie omtrent wat er te vinden was had hij mogelijk gemaakt door het aanleggen van een verzameling van insecten, die in de omgeving waren gevangen.

Met innig medeleven denk ik aan zijn vrouw, die na een meer dan 40-jarige echtvereniging alleen achterblijft en ik hoop, dat de wetenschap, dat zovelen, die tijdens zijn leven vriendschap van hem ondervonden, nog vaak aan hem zullen terugdenken, haar een kleine steun moge zijn om dit zware verlies te dragen.

Hij ruste in vrede.

Melville DuPorte, E., *Manual of Insect Morphology*. 1959. Reinhold Publ. Corp., New York, Chapman & Hall, Ltd., London.

Insectenmorfologie is een enigszins verwaarloosd aspect der entomologie. Er zijn massa's amateurs- en beroeps-systematici, en fysiologie en oecologie worden op vele plaatsen bestudeerd. Het is daarom zeker stimulerend, juist voor iemand die zich met die morfologie te weinig bezig houdt, het hierboven genoemde boek in handen te krijgen. Hij zal dan inzien, wat een belangrijke hoeveelheid kennis hem mankeert, die hij toch eigenlijk met veel nut zou kunnen gebruiken.

Het boek is een handleiding voor een praktische cursus en lijkt mij als zodanig slechts bruikbaar, indien entomologie een hoofdvak of zelfs het enige vak van studie is. Hoewel de auteur nadrukkelijk zegt, dat hij niet verwacht dat elke student het hele boek zal doorwerken, zal het door zijn uitgebreidheid toch niet gauw als leerboek voor studenten zijn weg in Nederland vinden, maar als handleiding voor de docent en assistenten bij hun practica, ook van beperkte aard, is het zeker bruikbaar.

De tekeningen zijn gering in aantal. Het is dus geen leerboek en de lezer vindt er slechts duidelijke instructies wat te doen en hoe het te doen. Een leerboek algemene entomologie kan er zeker niet bij gemist worden.

Een ieder, die zich entomoloog wenst te noemen, moet dit boek maar eens inkijken. Te velen zullen ervaren, dat zij dan aan die algemene naam niet voldoen en enkelen zullen wellicht daardoor ertoe gebracht worden deze grote lacune aan te vullen. — D. J. KUENEN.